

(2001/C 46 E/004)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2711/99
van Francesco Turchi (UEN) aan de Commissie

(11 januari 2000)

Betreft: Geluidshinder

Alle personen die in de buurt van geluidsbronnen wonen, lopen gezondheidsrisico's. De effecten kunnen variëren al naar gelang de fysieke kenmerken van het geluid, de tijdsduur en de wijze van totstandkoming van het geluid, en kunnen ingedeeld worden in schadelijke effecten, storende effecten en hinderlijke effecten. De blootstelling aan lawaai kan ernstige gevolgen voor het gehoor veroorzaken, maar ook verwarring, moeite met het spreken, vermindering van het geheugen, moeheid, hoofdpijn, algemeen onwelzijn, irritatie en onrust. Lawaai veroorzaakt slaapproblemen of -stoornissen.

Kan de Commissie mededelen wat er in Europa is en wordt gedaan voor de bescherming van onze gezondheid en welke maatregelen er ter verlaging van de geluidsniveaus zijn getroffen om de situatie te verbeteren?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(3 februari 2000)

De effecten van lawaai op de gezondheid, zoals vermindering van het geheugen, vermoeidheid en prikkelbaarheid, worden in de medische literatuur uitvoerig beschreven. Ze zijn al lang een volksgezondheidsprobleem. De vermindering van lawaai in de omgeving, de woning of op het werk is een zaak van lange adem. Er bestaan verschillende Europese wetgevingsteksten inzake geluidshinder, die maximaal toegestane geluidsniveaus vaststellen. De belangrijkste zijn Richtlijn 86/594/EEG van de Raad van 1 december 1986 betreffende het door huishoudelijke apparaten voortgebrachte luchtgeluid ⁽¹⁾ en Richtlijn 86/188/EEG van de Raad van 12 mei 1986 betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan lawaai op het werk ⁽²⁾. Deze laatste richtlijn zal binnenkort worden herzien in het kader van het herzieningsproces van de richtlijn betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysieke agentia ⁽³⁾. Deze richtlijn is inmiddels opgesplitst en alleen het onderdeel „trillingen” wordt op dit moment in de Raad behandeld.

Wat de blootstelling van het publiek betreft, heeft de Commissie op 4 november 1996 een Groenboek gepubliceerd getiteld „Een toekomstig beleid inzake de bestrijding van geluidshinder” ⁽⁴⁾. Bovendien werkt de Commissie aan de verlaging van de geluidsniveaus van vliegtuigen door middel van het aanbrengen van geluiddempers, en subsidieert ze via het communautair actieprogramma „Met de milieuverontreiniging samenhangende ziekten” ⁽⁵⁾ onderzoek naar en de preventie van lawaai.

Deze elementen maken een geleidelijke verlaging mogelijk van het geluidsniveau waaraan de bevolking wordt blootgesteld en daarmee een verbetering van het gezondheidsniveau van de bevolking, overeenkomstig de uit hoofde van artikel 152 (ex artikel 129) van het EG-Verdrag aan de Commissie toegekende bevoegdheden.

⁽¹⁾ PB L 344 van 6.12.1986.

⁽²⁾ PB L 137 van 24.5.1986.

⁽³⁾ COM(94) 284 def.

⁽⁴⁾ COM(96) 540 def.

⁽⁵⁾ PB C 219 van 30.7.1999.